

*Michel & Gino werden **papa** & **papa** dankzij draagmoeder **Melanie***

Vanaf het begin van hun relatie koesterden Michel en Gino een kindervens, die ruim vijf jaar later dankzij draagmoeder Melanie in vervulling mocht gaan. Alle drie zijn ze apetrots op de inmiddels negen maanden oude Robin. 'Volgens de rechter zijn wij hét voorbeeld voor draagmoederschap.'

‘Ik wist dat ik met heel veel liefde een kindje kon dragen voor iemand anders’

Michel: ‘Het verhaal van Gino en mij begon in januari 2015. We ontmoetten elkaar via Tinder en het was liefde op het eerste gezicht. Tijdens onze eerste date klikte het zo goed dat we al snel spraken over kinderen. Gino en ik hadden allebei een kindwens en het liefst wilden we er twee. Het was fijn dat we daar hetzelfde over dachten, maar hoe het in de toekomst verder zou lopen, moesten we eerst nog maar eens zien. Na bijna een jaar trok Gino bij mij in. Alles ging zo vanzelfsprekend tussen ons, alsof we elkaar al heel lang kenden. Het duurde dus ook niet lang voordat we het opnieuw over onze kindwens hadden. Via een informatieavond van Stichting Meer Dan Gewenst (een platform voor LHBT'ers met een kindwens, red.) onderzochten we onze opties.’

Gino: ‘Er waren een paar mogelijkheden, denk aan adoptie, pleegzorg, draagmoederschap en co-ouderschap. Adoptie viel in ons geval al gauw af, want in veel andere landen worden wij als mannenstel niet als volwaardige ouders gezien. Pleegzorg hebben we ook overwogen, maar uiteindelijk wilden we toch liever een kindje dat echt van ons was. Mochten we geen draagmoeder vinden, konden we alsnog voor pleegzorg gaan. Op advies van de stichting meldde ik

ons aan bij verschillende gesloten Facebookgroepen voor wensouders. Daar ontmoetten Michel en ik lotgenoten, maar ook eventuele draagmoeders. Omdat het wettelijk verboden is om actief op zoek te gaan naar een draagmoeder, stelden we ons alleen voor. We vertelden wie we waren en waarom we graag een kind wilden.’

Melanie: ‘In die periode was ik vooral op de achtergrond aanwezig in een van die Facebookgroepen. Ik had zelf al vier zoons, waarvan één helaas vlak na de geboorte is overleden, en ik wilde graag een homokoppel helpen met hun kindwens. Het voorstelberichtje van Michel en Gino sprak mij aan. Ze zagen er vriendelijk uit en ik had meteen een goed gevoel bij hen. Daarom stuurde ik Gino een berichtje dat ik graag met hem en Michel wilde afspreken. Vervolgens bleef het heel lang stil. Ik denk dat ik pas na anderhalve maand een reactie kreeg. Het bleek dat mijn berichtje in ‘postvak overig’ was terechtgekomen en dat Gino niks had gezien.’

Gino: ‘Dat was heel stom, ik had het gewoon niet door. Toevallig checkte ik op een dag mijn ‘postvak overig’ en daar kwam ik het Melanies mail tegen. Verrast liet ik het lezen aan Michel. Omdat Melanie graag met ons in contact wilde komen, stuurden we haar meteen een berichtje met wat er was gebeurd. Zo begon ons chatcontact en na een tijdje spraken we af. Dat was heel spannend en leuk. Melanie was zo’n lieve vrouw, we hadden meteen een klik.’

Het beste voor het kind

Melanie: ‘We vonden het alle drie belangrijk om niks overhaast te doen. Ik was nog nooit eerder draagmoeder geweest. Toch was het wel iets wat ik al langer wilde. Ik wist dat ik met veel liefde een kindje kon dragen voor iemand anders. Uit ervaring wist ik ook hoe moeilijk het voor homostellen kan zijn om een kindje te krijgen. Ik had het gezien bij een collega van mij. Pas na tien jaar werd hij samen met zijn partner eindelijk vader. Dat gunde ik andere stellen ook. Mijn gezin zou na het verlies van mijn zoontje Sky nooit

meer compleet zijn, maar ik kon twee geweldige mannen zoals Michel en Gino wel helpen met hun grote kindwens. Ik wist zeker dat ze fantastische vaders zouden zijn. En daarom besloot ik ervoor te gaan. Als je draagmoeder wilt zijn, zijn er verschillende manieren om zwanger te worden. Zo kun je kiezen voor laagtechnologisch en hoogtechnologisch draagmoederschap. Bij de eerste optie word je via zelfinseminatie zwanger en bij de tweede gebeurt het via een ivf-behandeling. Hierbij wordt een eitje kunstmatig bevrucht

‘We stelden samen met Melanie een draagmoederplan op, zodat al onze afspraken over onze toekomstige baby vastlagen’

met een zaadcel, waarna het wordt teruggeplaatst in de baarmoeder. Het zaad is vaak afkomstig van de wensvader, maar kan ook van een anonieme zaaddonor komen. Daarnaast is het ook mogelijk om een bevrucht donorei te laten plaatsen. Als draagmoeder heb je dan geen genetische band met het kind. Hoewel ik zelf niet voor het kindje zou gaan zorgen, wilde ik dat absoluut niet. Ik kon me niet voorstellen dat ik een kind op de wereld zou zetten, dat later geen idee had wie zijn of haar biologische ouders zijn. Een kind wil toch weten waar het vandaan komt? Daar heeft het recht op. Als je mij, en mijn kinderen, zou ontkennen, zou je ook de helft van het kind ontkennen. We zijn hoe dan ook met elkaar verbonden. Gelukkig dachten Michel en Gino daar net zo over en daarom kozen we voor zelfinseminatie. Door dit thuis te doen, hielden we de regie in eigen handen. **Michel:** ‘We wilden heel graag een kind, maar niet ten koste van alles. In het buitenland kun je makkelijker in contact komen met draagmoeders die via een gedoneerd, bevrucht eitje zwanger willen worden, maar je kunt je afvragen of dat ook het beste is voor het kind. Wij voelden er ons niet prettig bij. Daarom was het zo fijn dat Melanie er hetzelfde in stond.’

Hechte vriendschap

Melanie: ‘Het duurde even voordat we er echt voor gingen. Vlak na mijn ontmoeting met Michel en Gino ging mijn relatie uit. Die breuk had ik niet zien aankomen. Terwijl ik op zoek moest naar een eigen woning, woonden mijn drie kinderen en ik tijdelijk bij mijn moeder. Hierdoor kwamen mijn afspraken met Gino en Michel op losse schroeven te staan, maar gelukkig hadden ze alle begrip voor mijn situatie.

Sterker nog, ik kon, samen met mijn jongens, altijd bij ze terecht als ik me rot voelde.’

Gino: ‘Zo ontstond er een hechte vriendschap tussen ons. Het laatste wat we wilden, was Melanie opjagen. We vonden het al geweldig dat ze ons kindje wilde dragen, dus het was voor ons niet meer dan logisch dat zij zou besluiten wanneer de tijd er rijp voor was. We wilden samen met haar eerst een draagmoederplan opstellen, zodat al onze afspraken

over onze toekomstige baby op papier stonden.’

Michel: ‘Het was geen rechtsgeldig document, maar meer bedoeld als ‘wat als...’. Hoeveel pogingen zouden we doen als het niet direct zou lukken? Hoe vaak zou Melanie de baby mogen zien? En wat zou er met het kind gebeuren als Gino en mij onverhoopt iets zou overkomen? Het waren een heleboel vragen waar we, op advies van een advocaat, vooraf goed over moesten nadenken.’

Gino: ‘En ook al hadden we alles goed op papier gezet, we spraken ook af dat het een open document was. Alles ging in harmonie en aanpassingen konden in overleg worden doorgevoerd.’

Melanie: ‘En dat is ook wel gebleken, want aanvankelijk spraken we af dat mijn kinderen en ik minstens één keer per maand een contactmoment met de baby zouden hebben. Inmiddels is de baby er en zien we elkaar meerdere keren per week. Met die contactmomenten zit het dus wel goed.’

leniemienie streepje

Melanie: ‘In september deden we een eerste poging. Ik had inmiddels een nieuwe woning en een nieuwe relatie en zat weer beter in mijn vel. Aan Angela, mijn vriendin, had ik al meteen mijn plannen over het draagmoederschap verteld. Zij vond het geen probleem en steunde me hierin. Ook mijn kinderen wisten ervan. De twee jongsten vonden het vooral erg leuk, maar de oudste, toen twaalf, had er in het begin wel even wat moeite mee. Niet dat hij het niet leuk ►

De regels rondom draagmoederschap

In Nederland is **draagmoederschap onder omstandigheden** mogelijk. Wensouders kunnen een draagmoeder binnen de eigen kring zoeken. Voor de kosten die de draagmoeder heeft, kunnen de wensouders een vergoeding geven, maar het bevorderen van commercieel draagmoederschap is verboden. Als een draagmoeder is bevallen, is ze wettelijk gezien de moeder en zorgdrager van de baby. Daarom

moet ze er eerst mee instemmen dat de wensouders de officiële ouders van het kind worden. Dit gebeurt via de rechter. In juli 2019 werd er in het kabinet echter een wetsvoorstel aangekondigd. Dit voorstel heet **‘Wet kind, draagmoederschap en afstamming’**. Deze wetswijziging houdt in het kort in dat de wensouders direct na de geboorte de officiële ouders van het kind zijn, mits er aan de volgende punten is voldaan:

- er is een **draagmoederschaps-overeenkomst** opgesteld, nog vóór de conceptie;
- de betrokkenen zijn **meerderjarig**;
- de draagmoeder en wensouders moeten **counseling** hebben doorlopen;
- één van de wensouders moet **genetisch verwant zijn** aan het kind.

Bron: www.rijksoverheid.nl en www.overheid.nl.

vond, maar hij maakte zich zorgen om mij. Wat als ik bijvoorbeeld de baby na de bevalling niet meer mocht zien? Gelukkig kon ik hem ervan overtuigen dat we daarover goede afspraken hadden gemaakt.'

Gino: 'Wij waren ons ervan bewust dat we niet alleen met Melanie, maar ook met haar kinderen een 'relatie' aangingen. De jongens zouden de halfbroers van ons kind worden, dus we wilden ook met hen een goede vertrouwensband opbouwen.'

Melanie: 'De eerste poging mislukte, maar met de tweede ronde was het raak. Hoewel ik samen met Michel en Gino een zwangerschapstest zou doen, deed ik er voor de zekerheid alvast een thuis. Ik kreeg die dag mogelijk ontstekingsremmers vanwege lichamelijke klachten en ik wist niet zeker of dat wel kon in combinatie met een zwangerschap. Eigenlijk was ik vijf dagen te vroeg, maar toch zag ik tot mijn grote vreugde een ieniemienie streepje. De dag daarna deed ik nog een paar testen en inderdaad: de streep werd steeds duidelijker, ik was zwanger!'

Gino: 'Wij wisten nog van niks, maar toen Melanie ons belde dat ze ons graag wilde zien, reden we snel naar haar toe. Trillend gaf Melanie ons alle positieve testen. Ergens was ze bang dat we boos op haar waren, omdat ze de test al gedaan had, maar wij waren alleen maar blij. Het was het allerbeste nieuws

dat we konden krijgen. Van geluk begon ik te huilen. Michel en ik kregen een baby!'

Michel: 'Enthousiast ging ik direct naar de winkel om een schattig rompertje te kopen, maar toen ik het als cadeautje aan Gino wilde geven, wilde hij liever nog even wachten met uitpakken, totdat we meer zekerheid hadden.'

Gino: 'Het was natuurlijk superlief van hem, maar het was allemaal nog zo pril, ik wilde eerst meer zekerheid dat alles goed zou verlopen. Pas toen we de 12 weken gepasseerd waren, durfde ik een beetje te fantaseren over ons kind.'

Prachtig moment

Melanie: 'De zwangerschap verliep goed, al had ik wel veel last van mijn bekken en heupen. Lopen en bewegen was erg pijnlijk waardoor het fysiek best zwaar was. Op emotioneel vlak voelde de zwangerschap net als mijn andere zwangerschappen. Ik hield net zoveel van de baby in mijn buik als van mijn andere kinderen. Bang om de baby na de geboorte af te staan, was ik niet. Zo zag ik dat ook niet. Ja, Michel en Gino waren de toekomstige ouders, maar omdat we al zo close met elkaar waren, wist ik dat ik nooit echt afscheid zou hoeven nemen.'

Michel: 'Vanwege corona was het voor Gino en mij niet altijd mogelijk om bij alle echo's en controles aanwezig te zijn. Eén 'voordeel' was wel dat Melanie door haar vorige

zwangerschap een medische indicatie had, waardoor ze vaker een echo kreeg. Zo konden wij de kleine alsnog regelmatig zien. Met 14 weken lieten we een pretecho maken en daarop was te zien dat de baby een jongen was. We vonden het allemaal hartstikke leuk.'

Melanie: 'Voor mij had het niks uitgemaakt als Robin een meisje was geweest. Ik ging de zwangerschap in met de gedachte dat het kindje bij de vaders zou gaan wonen. Daarin zou het geslacht van de baby geen verschil maken.'

Gino: 'We gaven Melanie alle ruimte om zelf te bepalen waar en met wie ze zou bevallen. Uiteindelijk gebeurde dat in het ziekenhuis op 24 juli 2020. Michel, Angela, ik en onze bevalcoach Katja waren erbij. Het was een prachtig moment. We waren echt met z'n vieren één. Michel ving de baby op. Het was zo mooi om onze zoon Robin voor het eerst te zien. Michel en ik hadden zijn naam verzonnen. We hadden eerst Robyn in gedachten voor als de baby een meisje zou zijn. Maar toen het duidelijk was dat we een jongetje kregen, vonden we Robin net zo leuk en stoer en lief.'

Michel: 'Ik huil normaal nooit, maar toen moest ik wel een traantje laten. We waren allemaal emotioneel en ik weet nog dat Melanie zei dat ze zo blij voor ons was.'

Melanie: 'Dat was ik ook echt. Toen ik Robin in mijn armen kreeg, voelde het niet anders dan bij mijn andere kinderen. Ik voelde heel veel liefde voor hem en vond het vooral mooi dat ik dit voor Michel en Gino mocht doen.'

Dagelijks contact

Melanie: 'In de kraamweek waren we echt een viereenheid. We verbleven met z'n allen, inclusief mijn kinderen, in het huis van Angela. Heerlijk samen in onze eigen babybubbel. Terwijl ik aan het bijkomen was van de bevalling, zorgden Michel en Gino voor Robin. Ook was Robin veel bij mij, omdat ik borstvoeding gaf. Het was een heerlijke week. Uiteindelijk heb ik aan het einde van de kraamweek op mijn eigen manier afscheid genomen van Robin. Hoewel, het was niet echt een afscheid, ik wist dat ik hem weer zou zien. Toch was het even slikken toen hij met Michel en Gino mee naar huis ging.'

Gino: 'Het voelde voor ons ook heel goed dat we samen met Melanie waren, die eerste week. Ze is en blijft Robins moeder en zal dat altijd blijven. Daarom ben ik ook zo blij dat we elkaar zo goed begrijpen en elkaar vaak zien. Andere mensen snappen onze 'constructie' misschien niet, maar voor ons werkt dit goed. Melanie, Angela en de jongens zijn een onderdeel van Robins leven en met z'n allen zijn we een heel hechte familie.'

Melanie: 'Dat vind ik ook. Ik kolf nog steeds voor Robin en we eten regelmatig met elkaar. Toen een van mijn zoons laatst zei dat hij Robin graag wilde zien, mochten we direct bij Gino en Michel langskomen. Ze zijn een verlengstuk van mijn gezin en andersom zijn wij dat ook van hen.'

Michel: 'In de toekomst zouden Gino en ik nog wel een

'Aan het einde van de kraamweek nam ik afscheid van Robin. Al was het geen echt afscheid, toch was het even slikken'

tweede kind willen, maar voor nu willen we vooral genieten van Robin.'

Gino: 'Misschien dat we na zijn eerste verjaardag weer eens met Melanie om tafel gaan zitten of zij nog een keer wil, maar alles op z'n tijd.'

Melanie: 'Robin krijgt nu natuurlijk borstvoeding, dus voorlopig nog even niet. Maar ik sluit zeker niet uit dat ik dit nog een keer doe voor Michel en Gino. Ze zijn echt mijn beste vrienden geworden. Toen we de officiële adoptie aan het regelen waren, zei de rechter dat wij hét voorbeeld voor draagmoederschap waren. Robin is ook zo geliefd, we houden allemaal enorm veel van hem!' ■

Stichting Meer Dan Gewenst

Stichting Meer dan Gewenst (MdG) is een stichting voor roze ouderschap, die zich inzet voor LHBT'ers (lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders) die een gezin wensen of hebben. De stichting organiseert informatieve bijeenkomsten over juridische, sociale, medische en wetenschappelijke aspecten van LHBT-ouderschap. Ook worden er activiteiten voor roze gezinnen georganiseerd en speeddates waar wensouders elkaar kunnen ontmoeten. Daarnaast voert MdG een actieve lobby voor verbetering van rechten van ouders en kinderen en geeft voorlichting. Je kunt activiteiten, oproepen van wensouders en het laatste nieuws rondom roze ouderschap ook online volgen via de website www.meerdangewenst.nl, de nieuwsbrief, Facebook, Instagram of Twitter.